

Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen
Direktionen
BIFKPCFKLAGESAGER@bif.kk.dk
cc. til K184@bif.kk.dk

Socialforvaltningen
Direktionen
SOFFaellespost@sof.kk.dk; [SOF juridisk enhed@sof.kk.dk](mailto:SOF_juridisk_enhed@sof.kk.dk); Anette.Laigaard@sof.kk.dk; R785@sof.kk.dk

Afslutning af generel egen drift-undersøgelse om bortfald af offentligt forsørgelsesgrundlag og opfølgning herpå, Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningens j.nr. 2012-156749, Socialforvaltningens j.nr. 2012-133257

Jeg afslutter hermed min undersøgelse om bortfald af offentligt forsørgelsesgrundlag og den koordinerede opfølgning herpå.

Afslutningen sker ved nærværende brev. Jeg har blandt andet af ressourcemæssige årsager prioriteret en afslutning af undersøgelsen frem for en detaljeret og dokumenteret sagsgennemgang. Jeg har derfor ikke fremsat kritik, men alene en række anbefalinger til Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen og Socialforvaltningen.

Undersøgelsens overordnede forløb

Undersøgelsen blev iværksat ved brev af 11. september 2012 til Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningens og Socialforvaltningens direktion og havde primært til formål at kontrollere, om kommunen er god nok til at iagttage retssikkerhedslovens § 7a, i forbindelse med ophør af offentligt forsørgelsesgrundlag.

Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen fremsendte udtalelse i sagen ved brev af 16. november 2012 og fremsendte samtidigt det sagsmateriale, jeg havde efterspurgt. Socialforvaltningen fremsendte ved brev af 20. november 2012 sin udtalelse i anledning af de spørgsmål, jeg havde stillet.

De sager jeg modtog fra Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen var

- 10 sager om ophør af revalideringsydelse fra Jobcenter København Nyropsgade
- 10 sager om ophør af virksomhedspraktik fra Jobcenter København Musvaagevej
- 10 sager om ophør af sygedagpenge, fra Jobcenter København, Baldersgade

11-11-2015

Sagsnr.
2012-125830

Dokumentnr.
2012-125830-17

Borgerrådgiveren

Vester Voldgade 2A
1552 København V

Telefon
3366 1400

Telefax
3366 1390

EAN nummer
5798009800053

Forvaltningens organisering og opgavefordeling har ændret sig, siden sagerne blev udtaget.

Undersøgelsens genstand

Følgende fremgår af § 7a i retssikkerhedsloven:

”Senest 2 uger før en erhvervsrettet foranstaltning hører op, skal kommunen tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet. Ved vurderingen skal borgeren, egen læge, den faglige organisation, virksomheder m.fl. inddrages.

Stk. 2. Hvis kommunen træffer afgørelse om yderligere foranstaltninger, skal disse sættes i værk i umiddelbar tilknytning til ophøret af den nuværende foranstaltning.”

Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen har blandt andet redegjort for, hvordan forvaltningen sikrer, at opfølgingsreglen i § 7a i retssikkerhedsloven overholdes i sager med ophør af erhvervsrettede foranstaltninger, og hvordan samarbejdet med Socialforvaltningen er organiseret i denne forbindelse.

Socialforvaltningen har blandt andet redegjort for, hvordan forvaltningen samarbejder med Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen generelt og særligt vedrørende foranstaltninger, som kan bringe borgerne tilbage på arbejdsmarkedet.

Resultater

Jeg har gennemgået forvaltningerne redegørelser og de modtagne 30 sager fra Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen.

Gennemgangen viser, at Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen generelt set i de 30 sager har iagttaget retssikkerhedslovens § 7a, idet der i flertallet af sagerne er taget stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet. I størsteparten af sagerne er vurderingen sket inden to uger før ophør af den aktuelle erhvervsrettede foranstaltning.

Manglende iagttagelse af bestemmelsen i § 7a forekommer, men hører således til undtagelsen i de gennemgåede sager.

Dokumentationen for vurderingen er imidlertid af noget mere svingende kvalitet. I størstedelen af de sager, hvor vurderingen har fundet sted, fremgår dette ikke udtrykkeligt, men kan udledes, f.eks. fordi der er sket en opdatering af en jobplan eller lignende. Det fremgår heller ikke i alle tilfælde, om borgeren har været partshørt, hvor dette er relevant, og eventuelle overvejelser om inddragelse eller ikke inddragel-

se af egen læge, faglig organisation m.fl. fremgår ikke klart af sagens akter eller den elektroniske journal.

I nogle sager kunne det efter min umiddelbare vurdering have været relevant at inddrage Socialforvaltningen, f.eks. fordi det fremgår, at borgeren havde andre udfordringer end ledighed eller sygdom (f.eks. sociale problemer i hjemmet, misbrug e.l.), som kunne indikere, at Socialforvaltningens bistand var relevant. Der ses således kun i få tilfælde at være taget aktivt kontakt til Socialforvaltningen, og oplysninger om vejledning til borgeren om denne mulighed er kun sparsomt dokumenteret i sagerne.

Jeg ved fra konkrete henvendelser til Borgerrådgiveren, at en rettidig involvering af Socialforvaltningen fra Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningens side i nogle tilfælde ville kunne understøtte borgernes positive udvikling og spare både borgere og kommunen for unødigt opsplittede og ineffektive forløb.

Jeg kan ikke ud fra sagsgennemgangen vurdere, hvad baggrunden er for den sparsomme kontakt mellem forvaltningerne. Men jeg kan ud fra min erfaring pege på i hvert fald tre væsentlige faktorer, som ofte ses at spille en rolle i så henseende.

For det første drejer det sig om niveauet for medarbejdernes viden om, hvilke opgaver, der løses andre steder i kommunen, og hvor.

For det andet drejer det sig om medarbejdernes praktiske mulighed for at opnå kontakt med en relevant kollega i egen eller i en anden forvaltning.

For det tredje kan også ledes og medarbejders oplevelse af ansvar spille en rolle, idet oplevelsen af kommunen som en enhed og en samlet ressource undertiden er under pres. I en fortravlet hverdag underlagt resultatmål o.l. er det således ikke usædvanligt, at ledere og medarbejdere kan være kontraproduktivt fokuseret på egne ansvarsområder på bekostning af helhedsorienteret og fælles opgaveløsning og borgerbetjening og i den forbindelse overse oplagte genveje til bedre hjælp til borgerne og en samlet set øget effektivitet i kommunen.

Konklusioner og anbefalinger

Med forbehold for sagens tidsmæssige aspekt, indikerer min undersøgelse, at der er *risiko* for, at Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen ikke følger rettidigt op på sager om ophør af erhvervsrettede foranstaltninger i alle relevante tilfælde og ikke inddrager Socialforvaltningen i fornødent omfang.

Min undersøgelse tyder endvidere på, at Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningens notat- og journaliseringspraksis ikke i alle tilfælde

er fuldt ud i overensstemmelse med notatpligten og forvaltningens egne arbejdsgangsbeskrivelser på området.

Endelig indikerer min undersøgelse, at der ligger et uforløst potentiale i et styrket samarbejde mellem Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen og Socialforvaltningen på sagsbehandlerniveau.

Jeg anbefaler, at Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen skærper sin opmærksomhed imod iagttagelsen af retssikkerhedslovens § 7a og sin notat- og journaliseringspraksis i den forbindelse.

Da jeg i øvrigt løbende erfarer, at uklare kontaktflader og almindelige kontaktvanskeligheder udgør en væsentlig barriere for effektiv, smidig og koordineret opgaveløsning i kommunen, anbefaler jeg begge forvaltninger at være opmærksomme på fordelene ved, at medarbejdere i begge forvaltninger har adgang og kendskab til klare, retvisende og opdaterede oversigter over relevante kontaktpersoner/-enheder på tværs af forvaltningerne kombineret med en ordentlig telefonkultur.

Jeg anbefaler også forvaltningerne fortsat at være opmærksomme på niveauet for medarbejdernes viden om, hvilke relevante opgaver, der løses andre steder i kommunen, samt at lokale ledere og medarbejdere understøttes i at tænke den kommunale opgaveløsning som en helhed med henblik på at give borgerne den betjening de samlet set har behov for og krav på fra kommunen.

Jeg anser hermed min undersøgelse for afsluttet og foretager mig ikke yderligere. Mine medarbejdere og jeg står naturligvis til rådighed for videre dialog såfremt forvaltningerne måtte ønske det.

Medmindre jeg inden 8 dage fra dato hører andet ønske fra Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen, vil de udlånte sagsakter blive bragt med bud til forvaltningens 2. kontor, Bernstorffsgade 17.

Med venlig hilsen

Johan Busse
Borgerrådgiver